

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Sefer Šifte tsadiqim

Lerner, Pinḥas <mi-Dinovits>

<ץיבונידמ> סחניפ

Abraham Josua Heschel

עשוהי מהרבא, לשה

Lemberg, 5681 [1920 oder 1921]

סחנפ

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-9418

וזהו זהו יביתו וידעו הישראל גדול הצרכה האזה
 והחושלת הכנסת ונוסה זה פירוש כען יאמר לעקב
מה טוב אהליך יעקב וטובתך ישראל וכו' כי
 ועשיתם המוצים לפני הצרות וכו' שבפנימוחו הוא
 טוב גם חילוטתו הוא ג"כ טוב ויש לדקוק שנתחילין
 ועשיתם לפני הצרות אבל כוחם וכהואו בין בני
 האדם כראש שהוא דונה להם ובפנימוחו שלו לא
 ונחשת דצדקות הצורח ציה וזה טוב יותר מהאשון
 כי זה שנתחילין ועשיו בכל כוחו רק שהקציה ופרסמו
 ע"ז כאמר טוב עס ושוון טוב היום כשזא ונתחילין
 כמשל לשון טוב שולמיתים אותו בגמי אולרות וכלומר
 ז"ל (סנהדרין חלק) דרש רבא ואי דכתיב חמר בחושך
 צמים מלמד שהיו מרחים עיניהם בצעלי ונוון ונתקדים
 אללם אפרסוון ונתיחים אותם צבית גזיהם לערב
 צאים ומרחין אותו בכלל שכלומר יסיצו לערב יהוו
 ככלל וצאים וחותרים עס ויטעלים הנוון וכי עכ"ל
 ונקרא ונלא ונסייעני לדרך השני דכתיב והלנע לכה
 עם ה' אלהיך ודרשו רז"ל (סוכה י"ח ע"ג) ונה ונה
 שדרכו לעשות צלמי וכי ולפעמים וליט דצדקה
 ז"ל סלדיק שפועל והליך בהנאות ישות ועשה כל
 ועשיו צלמי עד שצני אדם למודים וועשיו והליכין
 ומתפרים שצחו צעיר אחרת וחותם אכשים ששוועין
 שצחו וועשיו והנהגותיו גם הם נתחילים לנהוג כן
 ואח"כ כשצני אותם טעיר אחרת ונקפרים אותו השנח
 ששוועו להלן עוד צעיר אחרת אזי נתחילין ג"כ לכתוב
 כן עס כונתא אותו הלדיק מולא דהועשים של הלדיק
 גופיה נקרא קרן חס שגורם לכונה בני אדם לכתוב
 כנו שהנחתו הוא נקרא פרי וטע"י טחן להלדיק זה
 שכל הפירוח ג"כ כי הוא גורם זה (צדק רנו קיינא לן
 ברבי ונח"י דדאין דיגא דרמי) ע"ש ומה כראה
 דעולה לפרסם וועשיו ע"י צא"ח ס"י תקס"ה ז"ל ואם
 מהענה ופני השוובה יפרסם כדי שילמדו אנשים
 ונוני לשוב עכ"ל וקיוע לזה אפ"ל ונדברי הירושלמי
 (צרכות פ' תפלת השחר) ר' יונה בד הי' מללי צביתיה
 הי' מללי בקלא עד דילפון וייגיה בני ציתיה וכי
 ונלח עד ונלפון כדי כפי הרשעה ז"ל הוצא בהרצוי
 ז"ל צעוריה ס"י ק"ח ע"ש וכדי לאחז דצדקה ז"ל
 ויחדיו ידובקו ליל דהכל לפי ונה שהוא אדם חס ונונח
 לו שלא יבא גזס לבצרות ונדלות ונלך פירסום וועשיו
 ונלח לפרסם וועשיו צבדי שילמדו אנשים ונוני ע"ד
 ששוועתי צס הרצ הלדיק וכי ר' **גבריאל** ז"ל
מסיוסטאב שפירוש חמו לה ופני ידיה
 ע"י שויהללו צפערים וועשיה עכ"ל ואם לאו שיבוא לו
 נלך פרסום וועשיו לבצרות ולגלות יופר ונקבל שפר
 על הפרסום ויקחין וועשיו צפני הצרות וכלך השני

ועד"י יל"ם ונה טובו אהליך יעקב וטובתך ישראל
 ואהליך צחית חילוקית ועשן הוא פנימוחו כנו"ש ויינעת
 עזים העסה לאהליך על המשכן וכלומר שאלל הישראל
 הכל טוב ואללס מולאו לדוקים בכל קוודריגות וכלס
 טובים והצן
א יאמר ונה טובו אהליך יעקב וטובתך ישראל
 וכו' כי אהלי מורה על דבר הקבוע וידעו חוננים ז"ל על
 ונוסכן מורה על דבר הקבוע וידעו חוננים ז"ל על
 פסוק קטן וגדול עס הוא הייט ויי שווקטין עלמו
 צעיה"ו סוף שיעשה גדול לעו"ס ועבד חפשו ויי
 שיעשה עבד צעיה"ו על דברי תורה נעשה חפשו
 לעו"ס והנה יעקב וישראל הם צתיכת אחד גדול
 וחצירו ח"א ונה טובו אהליך יעקב צעיה"ו שליט
 קבוע ווקטין עלמו צס יעקב וכן אהלי רנוו לחורה
 כאוורו עוד אוסיך צאהלים כיוני וועד (הושע י"ג)
 וגי רש"י ז"ל אעויד ונחוך תלמידים עוסקים בצורה
 כיוני וועד סהיה יעקב איש חס ויבס אהלים ע"כ
 וזהו אהליך הייטו בצורה חס יעקב שהשפלת
 עלוך על דברי תורה צעיה"ו ומה יבוא וטובתך
 ישראל גדולות ורונוות לעו"ס שהוא דבר הקבוע
 אז יאמר ע"ד שדברו צתיא זה יאמר לר' חני שדו"ס
 לו שהוא כצד צוודריגה לזה יקרא צס יעקב אבל זה
 יכתוב ידו לר' שדו"ס לו שנתחיל ונחין לו חלל
 ההתחלה אז וצס ישראל יכונה ע"ד קולס מולך
 חרטה וראשו וגיע השוניה דערישיה לכיפיה ויידרש
 ונקיפא לרישא ויידרש וכל הלצותו צוחן ד' לעבוד
 ד' צקוד גלות לצס וע"ד ויגה לצו דרדרי ד' בצחית
 ועשית זר זהב לונקרתו סביב ודברו ונה צתיא
 ח"א ונה טובו אהליך יעקב הייטו החיטיות הוא
 יעקב צצחית זה יאמר לר' חני אבל וטובתך הייט
 הפנימוחו הוא ישראל וצס ישראל יכונה ונחוך לצו
 אונקתיך צסד זה כתוב ידו לר' וצזה אפ"ל חוננים ז"ל
 יפה עניות לישראל שיראה איש צשפלות וכאלו הוא
 עני בדעת ורק כנו שוודא סיוקא על קוסיא חוורא
 הייט צחין אבל צפנימות יהיה אהצס ונקיורת ולצו
 יהיה דצדקות הצורח ציה צני שום פניה כלל ויהי ירא
 שונים צסחר ודובר חונת כלצנו :

פנחם

בן

צנתם ללפחד דוצרות וכו' ע'י בחחלה פרשה חלמי
 שצוודרשים איתא אמר הקציה להנן חלונלא לא
 ונה יוסה יפה דצרת עכשוו שוות ונשה ויחלו חס הונן
 על העץ וכי ע"ש וכעה שונתי עוד טוסחא האחרת
 דאיתא צוודרש צה"ל חלונלא עבר ונשה הירדן יפה
 דצרת עכשוו שלא עבר ויחלו חס הונן על העץ וכי יל"ם
 עזיה כי לפארתה הלא קיי"ל חין לך דבר ששוודר צפני
 החשונה

התשובה ואיך צוה הים וקופק ונשרעיה צוה שאמר
 ולא חן נחמתי כל וגו' חלל הספק היה כי חולי לכל
 דבר ונועיל תשובה מלבד העל ע"ז והנה הען כשראה
 ספלתו לללמח סבר דתשובה איס ונועיל ולכן צוה לכו
 להטויה וכו' אבל באמת תשובה ונועיל גם לחטא ע"ז ח"ו
 והא רחיה כי נוסה לא עבר הירדן ונעם כדי שיעלה
 עמו דור הנדבר כדאיתא צידרס ו"א חלול עבר נוסה
 הירדן וזה היה קיוון כי חן תקנה ועליו לדור הנדבר
 תשובה איס ונועיל יפה דברת עכשו טלא עבר ווכח
 דתשובה ונועיל לכן ויחלו הען וטוועתי צוה דבר הפלא
 ע"ד אונקס ז"ל ונכחן וודעה רבש לאורייתא טכפה
 עליהם ההר בניית עד הדור וקבלוהו ציוו אחשורוש
 ולפ"ז דזס שפלתו לללמח ציוו כי לא היו ראוין לעופש
 דלא היו עדיין וודעה רבש לאורייתא ולזה נשראו להיות
 ויחלו הען אונקס התוספות הקשו הלל הדור וקבלוהו
 צעצעות ונחש ועס לא טפה עליהם ההר ותיחלו דגס
 טס חטוקים היו שאמר לקס אס לא תקבלו התורה לא
 העברו הירדן ולא תירשו את הארץ ע"ש והקסה כספר
 פרשת דרכים הלל זה היו כוונעת החוץ צעלמח דלא
 חשיב הפחד ואין זה חונק ותיכן דהלל ארץ ישראל
 ויחוקק היה צידס ציוועה ונשחצות והיה ספיר הפסד
 ואיתא בנדפס ופסי ויה זכס יוסף טקנה עלמותו צא"י
 ולא נוסה כי יוסף הודס צא"י ואונס כי גכסתי ונארץ
 העצרי ונשח"כ נוסה שאונרו צבתי תרו ח"ס ונלתי הילתי והוא
 טוע ונחק ופירשו הוטרסוים ז"ל געס כי יוסף קבר
 כנ"ד שארץ ישראל ויחוקק הוא ולזה הודס חלל נוסה
 קבר שאיכס ויחוקק כי יחן להצרות על חנאי ע"ד
 אונרו ויחן להס חרמות גוים צעצרי שונר חוקו וגו'
 וכל עוד טלא קיוונו תנחאי אינו ויחוקק חונק ונלל
 עבר נוסה הירדן וכעכס צוה טלא הודס וזה נוכח
 טקצרת יוסף קיוונט שא"י ויחוקק הוא וכיון טכן הוס
 קבלת ערבות ונחש ע"י חונק ולכן לא היו ישראל רחויס
 לעופש צוה שפלתו לללמח ציוו כי לא ויחלו הען עכ"ל
 והקצ"ה רגזה זה לנוסס צוה שאמר כן צוה ללפחד
 דוצרות כי נוסה קבר שאין וגייע להס חלק צברה
 ונעם שארץ ישראל אינה ויחוקק והוס רחוי ואין הצבור
 טעל צראוי כצווחוק והקצ"ה השיב לי כן צוה ללפחד
 דוצרות כי א"י ויחוקק הוא ולזה יחסס הכמוצ וחשכ
 וסולך צוה ללפחד צן חפר וגו' עד צן יוסף כי זה היה
 קצרת יוסף שארץ ישראל ויחוקק היא והסן :

וידבר

די אל נוסה לאמר לי את צבי ישראל
 ואונרס אליהס וגו' יס לדעת תיבת לאונר
 לוגי יאמר אס לישראל הרי לאמר חיקף לי את צבי
 ישראל וגו' חונקס יס לפרש עפ"י דבריה ו"ל זה התורה

לעו ה ולמנחה וגו' כל העוקק צפי עולה כאילו הקריב
 עולה וכו' וזהו לאמר לן את צבי ישראל וגו' פ"י טהס
 יאמר חניד צפיהס זה הפרשה דהיינו לו את צבי ישראל
 וגו' ויחשכ להס טיח שפתותיהס כאילו הקריבו צכל יוס
 חנידס כקדרס (ונוקפס כהלכתס) ועד"ז יכולים לחמו
 לתרן רוב חנירת לאמר טצחורה ונלה לאמר חור על
 צבי ישראל טהס יאנרו חניד קודס הנולה צפיהס
 הפרשה השייך לזו הנטיה וזו יחשכ להס כאילו וכו'
 ונשלמה פריס שפתי

ושעיר

עזים אחד לחטאת לדי וגו' ואמר צבור
 חור הקצ"ה הציאו עלי כפרה על שנועתי
 את הירח וכו' יליד הלל הלצנה צעלמה טסקה הדין
 כך צאונרה אי חפטר לטרי ונלכ"ס טיטחוטו צכחך אחד
 וכו' טוועתי צטס הרצ הגאון וכו' ה' **אלעזר**
 ונאונטרדס ז"ל כצ"ו דכוונת הלצנה היטה לומר להגזיה
 החונה לנעלה לנעלה צוודריגה ולא טהיא חוספל חלל
 כדקאי קאי והקצ"ה הקעינה ונודריגתה והטונט כדקאי
 קאי ולז"א הציאו עלי כפרה על שנועתי ונעתי דייקא
 ולא הנחתיה צוודריגתה טלא להטפילה רק להגזיה טטונט
 צוועלה גדולה יותר עכ"ל :

ועניתם

את כפשותיכם וגו' כי רחילה חקורה
 והנחת הכפש הוא רק עציבות ועהרות
 כראוי וע"ד הפשט חפ"ל עפ"י וי"ט טרוצ"ס ז"ל צפ"ג
 ונלכות דעות כי עיקרי הגוף הוא עיני הכפש ו"ל
 חלל יסיס על לבו טיהיה גופי טלס וחזק כדי טהיה
 נפשו ישרה לדעת את די צ"ה שאי חפטר טיבין ויטככל
 צכחוונט והוא רעצ וחולה אז אחד ונאיצרו כחש וכו'
 והכוונה צכל זה טיצרוי גופו וטכלית הכוונה צצריחת
 גופו לקטות חכוונה וכו' עכ"ל (חלל ציו"כ גזירת הכחוצ
 היא) ועפ"י יל"פ אונרו וכפשו יציקה וגו' צלתי אל הען
 עיניו וגו' כי כונו חולי הגופות לריבין לתרצה עיני
 ונחללים וקנויס קס פ' לחולי זה וקס פ' לחולי זה וכו'
 כן הדגד צחולי טנפשות לריבין כונו עיני רפואות צדרכי
 די ולזה חיקטו חכוניו ז"ל רופאי הנפשות על כל דבר
 ודבר צרכה צפני עלמו כי כל צרכה וצרכה ויחדה לרפאות
 חולי נפש לחולי זה לריכה צרכה פ' לחולי זה לריכה
 צרכה פ' וטנה צחוכלי הען הגס טהיו כעעוין להס
 צנון כל עיני ונחכל ונוטעוים עכ"ז לא היו וצרכין רק
 צרכה אי כוללת ולז"א וכפשו יציקה וגו' והסן :

משות

וידבר ונסה חל ראשי הנוטות לבי לאמר זה
 הדבר אשר ליה די וגו' רז"ל דרשו כל הנביאים
 כהכחשו

ישראל
 ויריעות
 ישראל
 וכולם
 ישראל
 קצו
 ז"ל על
 ונעלו
 וי
 חפשי
 גדול
 שאי
 לתורה
 ג"כ
 צורה
 ע"כ
 טפלה
 כנחתי
 קצו
 טדונה
 זה
 חלל
 ונל
 ויירש
 לעבוד
 צחוק
 צויה
 הוא
 היט
 לבי
 חלל
 חורח
 ולבו
 יחל
 חמי
 לא
 הען
 חחרה
 יפה
 יל"פ
 צפני